

Danskeren

nr. 99.

Blair, Nebr., Fredag den 13. December 1912.

21. Aarg.

Roosevelt nødvendig,
for at det skal kunne luffes at reorganisere det republikanske Parti.

Det demokratiske Blad, "World Herald" indeholdt forleden følgende fra Washington:

Det er de republikanske Gubernører eller de republikanske Politikere i dette Land, der har sig ind, at de kan genopbygge Partiet uden Theodore Roosevelt som deres Arstykke, saa tager de storlig fejl.

Disse Ord, udtalte af Gubernør Glasscock fra Virginia, vakte Uro i de republikanske Gubernørers Møde her, da de traadte sammen i den Senfald til samle Stumperne af det republikanske Parti sammen. Tilfældigt haabede de at danne en Forbundsalliance imod Roosevelts Togt imod Partiet, som de alle ventte.

Gubernør Hadley fra Missouri, der arbejdede for Roosevelts til det sidste i Chicago, men forlod ham, da det store Slag begyndte, var den fremmeste blandt dem, der arbejdede for Alliancen. De, der deltog i Mødet, som holdtes i Willard Hotel, efter at samtlige Gubernører havde været i det Hvide Hus, var, foruden Glasscock og Hadley, Bennet fra Delaware, Carroll fra Iowa, Goldherough fra Maryland, Oberhart fra Minnesota, Oddie fra Nevada, Tenner fra Pennsylvania, Vesey fra South Dakota, Spry fra Utah, Mc Govern fra Wisconsin og Carey fra Wyoming.

Gier. Mødet kom de ud i Korridoren og berettede — intet Fremstrid. Hadley var ikke sikker paa, hvorledes de skulde gaa frem, men søgte sig forbisst om, at noget kunde og burde gøres for atter at sætte Partiet i Gang. Alle mente, at "Bill Roosevelts Parti" var en Rast i Ratten, som man snart aldrig vil høre mere til.

Saa var det Glasscock, der startede Roosevelts "Boomen" og skabte en Diskussion, der brød Mødet op, skent Gubernørerne skiftes i Fred.

Det Hadley, der hverken er med Takt eller med Bull-Roosevelts, talte om Bevægelsen for at genopbygge Partiet, sagde han: "Jeg tror, at det Faktum, at de fire Millioner, som stemte republikanisk i 1908, nægtede at stemme med Partiet i 1912, behøver en omhyggelig Overvejelse angaaende Grunden til deres Handling og for at rette paa de Forhold, som de anseede over."

En af de Ting, som har været Genstand for Anse inden for Partiet i flere Aar, er nærværende Basis for Repræsentation fra Sydstaterne. En anden Ting er Partiets Holdning i Forhold til at vælge Delegerat til National-Konventionen ved Primærvælg. Jeg tror, at der burde gøres saadan Forandring i de bestaaende Regler, at der ingen Tvivl kan blive tilbage om, at Majoritetens Villie bliver den kontrollerende."

Men hvorfor havde Mr. Hadley ikke denne Tanke til det sidste under Konventionen i Chicago? Havde han og adskillige andre gjort det, lige saa bestemt og ivrigt, som Roosevelt og andre principfastmænd gjorde det, saa var Splittelsen rimeligvis bleven afværget.

Tafts andet Budskab.

Præsident Taft har forelagt et nyt Budskab, i hvilket følgende henføres:

Reform i vort Pengesystem efter Mont-Kommissionens Udsigt.

Intet Amendment til Sherman Antitrust-Loven.

Regtelse af Selvførelse for Philippinerne i de første 8 Aar.

Ingen Toldrevision, før en demokratisk Kongres kommer til Mødet. Tilbagevenden til Politikkens om to Slagskibe om Aaret, men Bevilling til tre Skibe dette Aar.

Kongressens Godkendelse af en Plan for Hærens Omorganisation, uarbejdet af Krigskollegiet, og hvorefter der skal kunne rejses en Hær næsten øjeblikkelig i Tilfælde af Krig.

Redtagelsen af en "militia pay bill" for at øge Understøttelsen af organiseret Militær i Felten.

Udvidning af at mindste Straf, naar Korporationer uforsvarligt overtræder Korporations-Statutloven.

Borgerrettigheder — uden Ophjælp til Stat — for Porto Rico anbefales.

Regulering af Vandkraft-Bevillinger, saaledes, at lejebare Moder kan blive udbedrede af Vandkraft-Kompagnier.

Forfremmelse af Oberst Goethals, der foreslaar Bygningen af Panama-kanalen. Til Generalmajor henstilles.

United States Højesteret bør autoriseres til at give Regler for Proceduren ved føderale Domstole for at gøre Rettegningen hurtigere og mindre kostbar.

Redtagelse af en Erstatningslov for Arbejdere.

Demokraterne og Philippinerne.

Philippin-Planen i den demokratiske Platform genot Partiets Modstand, imod Landets "Imperialisme og Kolonial-Bevillinger i Philippinerne eller andetsteds" og foreslog, at Nationen øjeblikkelig erklære om sin Hensigt at anerkende Philippinerne som selvstændige, saa snart en fast Regering kan blive etableret. Vil den demokratiske Administration gøre Alvor af denne sin Udtalelse, saa snart den kommer til Magten?

Det kan synes lidt bittert, bemærker "Literary Digest", at Philippinerne efter korten Aar ikke alene er villig til at se Stjernebanneret forlade hans Arkipelag, men endog holder en regulær Celebration over den blotte Udsigt dertil. Over 20,000 Philippinere, fortæller Meldingerne os, drog i Parade gennem Manila's Gader i "vilde Jubel", over Wilsons Valg til Præsident og "Lytte til Taler, i hvilke U. S. S. Regering erklæredes at være væsentlig endt." Og ved denne Lejlighed optraadte Emilio Aguinaldo, Lederen af Opstanden, der fulgte efter Krigen med Spanien, for første Gang og holdt sin første politiske Tale, efter at General Tanjion i 1901 tog ham til Fange. Disse Fakta tilligemed Philippin-Præsidentens Udtalelser, siger Korrespondenterne, viser den herskende Mening paa Ferne, at den demokratiske Administrations første Akt vil blive at træffe Arrangement for deres Uafhængighed. Og dette Indtryk er ikke begrænset til Philippinerne. I et Telegram fra Washington til "New York Sun" siges, at "nogle af de demokratiske Ledere taler om at give Philippinerne en begrænset Uafhængighed allerede den 4. Juli 1913, og samme Korrespondent anfører Formand Henry paa "House Rules" Komiteen som forudsigende, at et af de første Sager, der vil blive forelagt Huset, vil blive "the Jones Bill", der bestemmer begrænset Selvførelse for Philippinerne straks og fuldstændig Uafhængighed efter 8 Aar. Præsident anfører ogsaa som Speaker Champ Clark's Erklæring, at han agter at bruge "enhver Lejlighed til at fri Philippinerne, for deres eget Bedste og vort."

De Progressives Konvention i Chicago.

Der lægges systematiske Planer for de næste fire Aars Arbejde.

Det var i Tirsdags, de Progressive traadte sammen til Møde i Chicago. Der er en underlig paasædende Forskel mellem det Møde, de republikanske Gubernører holdt i Washington for at genopbygge Partiet, og de Progressive Møde. Det ene Møde var præget af Naadvidhed og Modløshed, det andet af Naalsbevidsthed og Mod.

Mandag Aften talte Roosevelt i La Salle Hotel i Chicago til de fremtidige progressive Legislaturer i Illinois og Medlemmerne af Statens Centralkomite, og sagde da bl. a.:

"Det er Daarskab for Republikanerne at spille Tid med Forsøg paa at narre os tilbage til en Organisation, de har givet en saadan Karakter, at ingen ærlig Mand burde blive i det."

Progressive Medlemmer af Legislatur og Kongres har en Opgave af særlig Betydning. De bør gennemføre, hvad vi har forpligtet os til. Jeg haaber, at I Medlemmer af Legislaturen her vil gøre eders Bedste for at saa de progressive Principper gjort til Lov, og jeg vil prøve mit Bedste i saa Henseende i New York."

Tirsdag aften blev de progressive Ledere i National Konvention og foreslog detaljerede Planer for fire Aars uafbrudt Kampagne.

Udsigt til Partiets Fremtidsprogram var uarbejdet af Dr. Walter Wehl fra New York, Miss Jane Adams, Chicago, og Rev. Benjamin Ray Mills, Chicago.

Dr. Wehl tiltraadte Redtagelsen af et System, som bemettes af Socialistene, og hvorefter Medlemmerne betaler maanedlige Bidrag for at udbrede Propagandaen.

Miss Adams fremlagde Rapport fra en Underkomite af Nationalkomiteen, der gav Omrids af en Plan for Oprettelsen af en "Progressive Service", bestaaende af 6 Bureauer, der skal søge at gennemføre Forsøgelserne i Partiets Platform.

De foreslaaede Bureauer vil arbejde paa følgende Brancher: Opdragelse og Publiicitet, Udviklings- og Fingerværk, social og industriel Retfærdighed, Konservering, de høje Priser og Korporations-Kontrol, jobfelig Regering.

De 1000 Progressive, som var til Stede, sagde allerede her at "boome" Roosevelt og Johnson som Kandidater i 1916.

Foranledningen fordrede, at George W. Perkins og Frank M. Winslow fra New York og Alvin K. Bixby fra Illinois skulde udtale sig. Perkins hævdede, at han var en gammel Progressive, og Grunden til, at han havde stillet sig til denne Bevægelse, var, at det var den første i en serie af store Spørgsmaal, som efter hans Overbevisning for Tiden konfronterer Landet.

Mr. Winslow, der ogsaa gav store Bidrag til Roosevelts Kampagne, sagde: "Jeg tilskyndede Roosevelt til at lade sig stille som Præsidentkandidat, han ønskede ikke at blive det; men han er en Patriot og en god Soldat, og da Kravet kom fra alle Landets Egne med en saadan Skryk, blev han tvungen til at søge det."

Mr. Alvin sagde, at han vilde gaa, hvor som helst Roosevelt leder, og han mente, at de Progressive vilde vinde, naar de kan tage 1,000,000 Stemmer fra Demokraterne. Beregningerne giver i det hele

taget Indtryk af, at de Progressive er levedygtige, og at Partiet er sig bevidst, at det har en stor Opgave at leve og arbejde for, hvorimod Republikanerne nærmere giver Indtryk af, at de intet andet har at leve for end at samle Stumperne sammen og hævde det for saa dygtige og mægtige Partis Væ.

Nordens Enighed — Enighed i Norden.

Med Balkansituationen og Garantimagtens magtesløse Holdning som Udgangspunkt bragt norrf "Aftenposten" forleden en ledende Artikel, hvori det pønteredes, at i det internationale Samspil er det fremdeles kun Kræfterne, som respekteres. Nationer, som ikke bevidst antrenger sig for at hjælpe sig selv, men bygger paa Andres Godhed og Humanitet, gaar til Grunde som selvstændige Nationer; det lærer Tyrkiets Stæbne. Naar Smaatater holder sammen, kan de byde Stormagterne Trods; det læres af Balkanstaternes Optraeden.

Det er — hedder det videre — forbi med Drømmene om Nordens Enhed; men det lysner med Udsigterne til Enighed i Norden. Da naar de tre skandinaviske Folk er enige, vil Stormagterne betænke sig; hvad enten det afgørende Slag staar ved Bøden eller ved København, vil samtlige tre skandinaviske Folks Skæbne sandsynligvis komtidig være afgjort.

Enighed i Norden, det lærer Dagens Begivenheder os at opstille som Fretidens Løse.

Bladet retter derefter en indtrængende Appel om, at Norges Forsvar preses frem til Effektivitet; ellers kan Ansvaret blive tungt over for Historiens Domstol.

Lurebach kendt skyldig.

Det var den 19. September i Fjor, at Harry Fisher, en Forretningsmand fra Chicago, og hans Forretningskompagnon D. M. Lurebach gik paa Jagt sammen i Stoven efter Agerhøns. De havde fundet en Hjel. Ikke langt hen paa Dagen kommer Lurebach farende ind i et Karmeryus i Nærheden og siger, at Fisher er bleven stude af Bambaré. Der har været Gemmelighed over dette Tilfælde, men nu er Lurebach af en Jury dømt skyldig i at have myrdet Fisher.

Grunden til, at Lurebach skal have myrdet sin egen Forretningskompagnon forklares saaledes: Fishers Liv var asikrureret for \$200,000 og det paastaas, at der var venskabelig Forsikringsforhold mellem Mrs. Fisher og Mr. Lurebach. Da Lurebachs Forsikring, at Fishen var falden om, mens han rullede en Cigarette, og Skuddet var da gaet af og havde dræbt Fisher, viser sig at være umulig, da Saaret efter Anglen, der havde dræbt Fisher, ikke kunde hidrøre fra et Gevær, som saa paa Norden.

Mimelavis foreligger her da et Overlyghedsdrama, hvor den store Livsassurance har spillet fritende ind med. Svad der bliver af Mrs. Fisher, ved man ikke; hun siges at være forfunden fra sit Chicago-hjem, efter at hendes Fader, Mr. Patti, i Superior, Wis., havde betalt en Del af Fishers og hendes Regninger.

Følge en senere Melding var Lurebach Fishers Employe; han er dømt til livsvarigt Fængsel, men han haaber at saa Sagen op til nyt Forhør.

Jorden rundt.

I Marconikommissionen oplystes forleden, at Marconis Direktør havde forlovet at købe det amerikanske Postkontors Aktier.

Canalejas, den for kort Tid siden frimgyrdede den spanske Premierministers Enke og Børn har faaet Herugtittelen ved et af Deputeretkamret enstemmig vedtaget Forslag.

Den ekstraordinære Socialistkongres aabnedes i Basel, Schweiz, den 24. November med en ca. 600 Delegerede. Til Præsident valgtes Schweizeren Gruehich.

I Ulfub, Europæisk Tyrki, er en Kvinde, der kaldte sig Jyrtinde Söznitzka og optraadte som barnhjerterig Søster, bleven stude efter Krigsretsdøm, da hun var Pige-handler af værste Art.

Gordon Bennett-Kampen, Stuttgart, 25. Nov. Dommerkomiteen for den nylig afholdte Gordon Bennett-Balkontamp har nu tildelt den franske Ballon "Picardie" 1. Præmie. "Picardie" havde holdt sig i Luften 46 Timer og 10 Minutter.

Fyrstelig Dødsfald, Briisæl, 26. November. Kong Alberts Moder, Grevinde Maria af Jylland, er i Formiddags død, 67 Aar gammel. Dødsattesten lyder paa Død af Hjerteslag. Doffet har anlagt Sorg i 6 Maaned. Bisættelsen finder Sted paa Lørdag.

Russlands Flaade. Den russiske Marineminister vil i Rigsdumaen forelægge et lovforslag om følgende Bevillinger for Aaret 1913 paa Grundlag af Loven om det saakaldte lille Skibsbygningsprogram: 103 Mill. Rubler til Ubygninger af Skibe, 47 Mill. Rubler til Skibs, 29 Mill. Rubler til Havneanlæg og 216 Mill. Rubler til at holde Skibene i Tjeneste.

Uvejr over Syditalien. Berlin, 25. November. Til Morgenbladene telegrajeres fra Rom:

I Apulien og paa Sicilien har i Gaar en frygteligt Uvejr harværet Marker og Byer. Ved Joggia styrte de en Jernbanebro sammen, og ved Paris gik flere Sejlskibe under. Adskillige Dampene har lidt alvorlig Beskadigelse. Ved Messina overfaldedes Kirkegaarden af en voldsom Flodbølge, og over 100 Lig blev skyllet i Søet.

En Panik, Bilbao, 25. November. Foranlediget ved Raadet "Brand" opstod der i Gaar en herbarende, stærkt overfuldt Cirkus en Panik, hvorved en Del Børn og flere Kvinder og gamle Mænd blev trukket Hjel. Politiet formaaede ikke at berolige Mængden, der i panisk Redsel styrte mod Udaangene. Der havde overhovedet ikke været nogen Brand. Opfyndspersonalet er blevet arresteret. Ved Ulfusen omkom 44 Mennesker, deraf 4 Kvinder.

Kinas hemmelige Selskaber. Præsident Yuanshikai har givet de finefille Provinsgubernører Ordre til at straffe ind med Strenghed mod de hemmelige Selskaber. Der er bleven sat en Straf af 5 til 20 Aars Fængsel for at være Medlem af hemmelige Selskaber. Naragen til Yuanshikais Befaling er, at der i nogle Provinser, særlig i Manchuriet, findes hemmelige Selskaber med det Formaal at genindsætte Dynastiet Ming paa Tronen.

Det russiske Fængselsvæsen. For at bekæmpe det stigende Antal af Forbrydere, der begaas af ganske unge Personer, har den russiske Fængselsvæsen besluttet at anvende Klostre som Forbedringsanstalter for forbryderiske Børn. Der vil blive forelagt Rigsdumaen et Lovforslag om Reorganisation af Tugthuse. Dvangsarbejde skal fremtidig ikke kunne udstaaes ikke blot i Dvangsarbejdsanstalter i Sibirien, men ogsaa i det europæiske Rusland. Samtidigt affattes Dvangsbesøttelsen.

Understøttelse af Udsendinge. Paris, 26. November. Paa den internationale Kongres for offentlig Forsorg og privat Godgørenhed i København 1910 vedtoges det at anmode den danske Regering om at træffe Forsanstaltninger til, at der nedlattes en international, diplomatisk Kommission, der skulde optage Reglerne for Understøttelse af Udsendinge til nære Prøvelse. Denne Kommission, der senere delte sig i to Underkommissioner, har nu afsluttet sine Arbejder og stillet en Række Forslag, der fuldstændig stemmer overens med de Tilsat, der udtaltes paa Kongressen i København.

Uvejr i England. Berlin, 27. November. Til "Morgenpost" telegrajeres fra London:

I næsten hele Storbritanien har der i Gaar herfret et voldsomt Uvejr, der har medført Tab af flere Menneskeliv og anrettet stor Skade.

Damperen "St. Patrick" af Dublin er strandet i Kanalen. Kapitanen, 2. Styrmand og 3 Matroser faabes. Den øvrige Del af Besætningen reddedes.

Fra hele Vestsiden og den treffe Sø meldes om Skibulykker.

Paa Vickers Skibsbygningssværkt i Barrow veltede Drifan en Dampskib, hvorved 2 Arbejdere dræbtes og 12 blev haardt saarede.

Ved Jollestene blev en stor Fiskeflaade overraffet af Stormen. Nogle Vaade kæntrøde, men Besætningen reddedes af de øvrige Vaade.

Nordisk Samarbejde paa Haandværkets Udvikling. Paa den skandinaviske Haandværks-Konference i Kristiansstad forleden efter Indbydelse af den svenske Haandværksorganisation, vedtoges bl. a. følgende Resolutions:

"Under Hensyntagen til Mødets Behandling af de nordiske Landes Næringslove og Næringsforhold paa Haandværkets Omraade finder Konferencen, at der i denne Henseende allerede eksisterer adskillige Overenskomster, men at der i endnu højere Grad stræbes iærklift fra ethvert af Landene henimod ensartede Forsanstaltninger til Fremme af Haandværkets Udvikling.

Konferencen anser derfor et fortsat Samarbejde mellem de nordiske Landes Haandværks- og Industriorganisationer paa det berberende Omraade for at være i alles Interesse."

Til trængende teologiske Studenter.

Mødet fra følgende:
Drum, Nebr., Eric Andersen \$1.
Chicago, Ill., Pastor P. Nielsen \$1.
P. J. Jensen, samme Sted \$1.
Bombells, N. D., Dora Jensen \$2.
Greenville, Mich., Geo. P. Johnson \$2.
Blair, Nebr., Rasmus Pedersen \$1. I alt \$8.
Med Tak til alle Givere.
P. S. B. a.